

Homilie pro 29. neděli v mezidobí

Připravená kešským misionářem P. Johnem Ronaldem Bukelembe z kongregace Misionáři Afriky, který aktuálně slouží v Demokratické republice Kongo.

Čtení:

Iz 45, 14-6

1 Te 1, 1-5b

Mt 22, 15-21

Při slavení 100. Světové misijní neděle si uvědomujeme, že modlitba a vzájemná solidarita jsou pilíři, díky nimž katolická církev dosáhla toho, čím je dnes. Když rozjímáme nad evangeliem podle Matouše 22, 15–21, nacházíme Ježíše v Jeruzalémě, jak vyučuje v chrámu. Farizeové a herodiáni se ho ptají, zda je dovoleno platit daň římskému císaři Caesarovi. Tato otázka, vedená zlým úmyslem a skrytou snahou Ježíše nachytat, mu však poskytla příležitost vnést více světla do myslí těch, kteří ho v chrámu poslouchali. Inspirován moudrostí shůry jim odpověděl se skutečným misijním zápallem. Ježíš řekl: „Odevzdejte tedy, co je císařovo, císaři, a co je Boží, Bohu.“ (Mt 22,21)

Ježíšova odpověď nám přináší silné poselství o vztahu mezi světskou autoritou a Božím královstvím. Ukazuje nám princip rovnováhy mezi pozemskými povinnostmi a duchovními závazky. Obojí máme ctít a nikdy nesmíme jedno stavět proti druhému. Jako misionáři si klademe otázku: Jak najít rovnováhu mezi světskými povinnostmi a duchovními hodnotami? Jak jako společenství odpovídat na požadavky hmotného světa, a přitom zůstat věrní svému duchovnímu přesvědčení? Ježíšova moudrá slova nám připomínají, že máme usilovat o harmonii mezi našimi občanskými závazky a hodnotami víry.

Jako misionáři v Kongu se snažíme respektovat jak své pozemské povinnosti, tak duchovní pravdu. Stavba a provoz farností, škol, nemocnic, zdravotních středisek a sirotčinců jsou jen některé z oblastí, v nichž poskytujeme duchovní i sociální službu. Jak říká papež Lev XIV. v letoš-

ním tématu: „Jedno v Kristu, sjednocení v misii.“ Tato jednotu ve víře je odpovědností všech pokřtěných. Spolupráce mezi státními institucemi a církevními organizacemi je pro plodnou misii zásadní.

Stejně jako Ježíš čelil farizeům, i my se na své misijní cestě setkáváme s lidmi, kteří k otázkám víry přistupují s neupřímnými úmysly. Sobecké zájmy, zejména v politické sféře, někdy oslabují účinnost služeb, které nabízíme. Vztah křesťanů ke státní správě v Kongu nás vyzývá, abychom respektovali lidské instituce a současně si zachovali svou identitu Božích služebníků.

Demokratická republika Kongo je zemí bohatou na přírodní zdroje, a přesto velmi chudou. V současnosti působíme v církvi i ve společnosti hluboce poznamenané utrpením. Otřásají námi zprávy o zdravotních krizích, politickém napětí a přetrvávající nejistotě. Na ekonomické i politické úrovni převládá pocit bezmoci. Letos čelíme dvěma významným událostem, které ohrožují jednotu a soudržnost země a jejích obyvatel: propuknutí epidemie eboly a debatě o změně ústavy.

V roce 2026 zaznamenalo Kongo vážné propuknutí viru ebola v provincii Ituri. Toto smrtelné onemocnění vedlo katolickou církev k aktivnějšímu zapojení do občanské služby i do jejího poslání informovat obyvatelstvo o způsobech ochrany před nákazou. Jde o společné úsilí státních orgánů a katolických misíí v boji proti ebolě, s cílem nemoc zastavit, vymýtit a zachránit lidské životy. Tato zkušenost nám pomáhá orientovat se ve složitostech života misionářů a někdy i riskovat vlastní život pro službu těm nejpotřebnějším. Respektování pravidel a opatření stanovených státními autoritami k zastavení

šíření epidemie je nezbytné. Epidemie eboly nás přivedla k úzké spolupráci se státní správou při ochraně obyvatel země i okolních států.

Velké rozdělení mezi obyvateli vyvolává také otázka změny státní ústavy. Společnost se rozdělila na zastánce a odpůrce tohoto referenda. Tváří v tvář této situaci se všichni biskupové mimořádně sešli v hlavním městě Kinshase k modlitbě a společnému řešení. Po tomto setkání vydali prohlášení určené celé zemi. Uvedli, že změna ústavy umožňující třetí funkční období osobám ve státní moci není „nejvhodnější odpovědí na tragédii“, kterou konžský lid dnes prožívá. Ve shodě zdůraznili, že pro takovou reformu neexistuje ani nutnost, ani naléhavost, ani vhodná příležitost.

Prioritou musí zůstat mír a sociální blahobyt konžského lidu. Biskupové Národní biskupské konference znovu potvrdili svůj závazek respektovat ústavní pořádek ustanovený v roce 2006. Tento dokument představuje zásadní nástroj pro zachování míru a stability země. Měnit jej z osobních a sobeckých důvodů by znamenalo vytvářet zbytečné a nekončící konflikty. Skuteční občané této země mají ctít přísahu složenou před Bohem i celým národem.

Po zveřejnění tohoto odvážného a hodnotného pastoračního prohlášení o ústavě začaly být mnohé farnosti terčem útoků a vandalismu. Negativní reakce některých mladých lidí, zaměřené proti náboženským cílům, fyzické násilí a znešvécování posvátných prostor nejsou řešením problémů země. Zprávy o ztrátách na životech a o materiálních škodách, které hlásí kněží, jsou šokující a pohoršující. Tyto události však nemohou zastrašit ani odradit biskupy, duchovní otce národa, od hlásání pravdy, míru, lásky a smíření.

Světová misijní neděle je duchovní i praktickou připomínkou misijní identity církve. Britský karmelitán a teolog otec Iain Matthew říká, že „úkol církve není pouze udržovat současný stav, ale proměňovat.“ Pokud církev lidi pouze přitahuje, ale neproměňuje, pokud z nich činí členy společenství, aniž by je uváděla do života Ježíše Krista, pak svým růstem sama sebe oslabu-

je a svým rozšiřováním se zmenšuje. Misie tedy zahrnuje celou církev. Právě celá církev se svým evangelním zápallem a snahou být společenstvím, jaké si Ježíš přál, stává skutečně misijní a vyzařuje Kristovo světlo.

PŘÍMLUVY

- Věčný a všemohoucí Otče, pozvedáme a oslavujeme tvé svaté jméno. V tento mimořádný den, kdy slavíme 100. Světový misijní den misí, si uvědomujeme významný milník, kterého bylo dosaženo. Děkujeme ti za vše, čím jsi nás až doposud provedl. Zapálil jsi v nás ducha lásky, trpělivosti, odhodlání a vytrvalosti. Pomáhej nám, aby tento oheň v nás neuhasl ani v dalších letech, abychom ti mohli lépe sloužit a zasvěcovat své životy službě našim bratrům a sestrám.

Prosíme Tě, vyslyš nás.

- Modlíme se za našeho papeže Lva XIV., za biskupy, kněze a jáhny, aby i nadále věrně naplňovali své povolání a šířili naději v srdcích věřících.

Prosíme Tě, vyslyš nás.

- Modlíme se za růst touhy sloužit Bohu a církvi v srdcích našich mladých bratrů a sester. Žeň je veliká, ale dělníků málo, a proto prosíme o více oddaných mužů a žen, kteří se aktivně zapojí do práce na Pánově vinici.

Prosíme Tě, vyslyš nás.

- Pane, žehnej a ochraňuj představené formace i seminaristy v seminářích a formačních domech. Ať jim apoštolská horlivost pomáhá vytrvat během přípravy ke službě. Kéž do své formace vloží to nejlepší ze sebe a stanou se schopnými služebníky církve.

Prosíme Tě, vyslyš nás.

- Modlíme se za představitele státní správy. Když s nimi spolupracujeme, ať v nás Duch svatý rozhojňuje vzájemnou úctu, důvěru a porozumění, abychom mohli poskytovat kvalitní službu Božímu lidu.

Prosíme Tě, vyslyš nás.